

KATARÍNKA 2/2017

*Informačno - formačný list Rímskokatolíckej cirkvi
farnosti Handlová*

Spájame minulosť s budúcnosťou

© Roman Klačanský

Obnova kostola v rokoch 2016 – 2017

Autor fotografie : Roman Klačanský

Milí čitatelia!

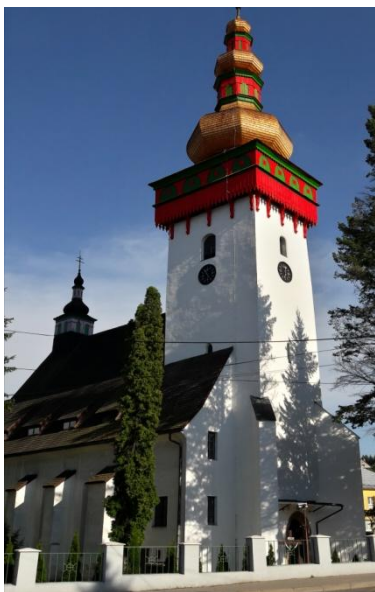
Áno, je to opäť chlapec, milí čitateľ Katarínky. Áno, zase ten istý... Áno, zase bezbranný, nežný, chudobný... Áno, je to ON. Len sa mu lepšie prizri, to na teba sa díva. Aha, pozri, niečo sa ti snaží povedať. Ale veď novorodeniatko predsa nevie rozprávať, namietneš. A predsa. Toto dieťa nehovorí, a predsa je jeho narodenie výrečné a chce ti niečo osobné povedať. Nie, nie, nemusíš sa príliš namáhať, len sa skloň k nemu. Čupni si. Zníž sa na jeho úroveň. Viem, stojí ťa to veľa námahy nebrať sa konečne príliš vážne a skloniť sa na úroveň tohto dieťatka. Máš azda strach? Nemusíš! Toto dieťa nebude nikdy po tebe kričať, nebude ťa nútiť cez tieto dni skutočne sa zastaviť. Nebude dokonca ani žiadať termíny, ani plniť dohodnuté kvóty. A vieš, po čom túži najviac? No predsa, aby si ho vzal na ruky. Aby si si ho pritúlil bližšie k sebe. Nie, nie. Nedáva ti ultimátum, dokedy to musíš urobiť. No keď sa o to pokúsiš, nebudeš chcieť s tým prestať. Je to na tebe. Toto dieťa má totiž moc premeniť to navyknuté a snád' aj ošúchané „šťastné a veselé“ na niečo viac ako len na vianočnú náladu, trblietky a kapra. Je schopné premeniť srdce, nech by bolo akokoľvek zoslabnuté milovať, akokoľvek poranené žiaľom a nepochopiteľnou bolesťou. Ako to robí? No veď vravím. Treba ho vziať na ruky! A to znova a znova. Ani matka predsa nepočíta, koľkokrát si berie dieťa do svojho náručia. Dieťa sa predsa nenecháva napospas osudu len tak položené. Takže? Čo s tým? ... Vieš čo? Mám nápad. Vystri k nemu ruky teraz. Myslím to vážne. Urob to. Veď si asi sám vo vianočne navoňanej izbe, si v bezpečí, u seba... Vystri k nemu ruky a chvíľu tak zotrvaj. Nenáhli sa tak ako vždy... Či bude chcieť ísť práve k tebe? Čo si? Veď po ničom inom tak netúži. Práve k tebe sa chce dostať bližšie cez tieto dni, práve kvôli tebe sa narodil, práve kvôli tebe... Len vydrž mať tie ruky srdca roztvorené.

Požehnané Vianoce a otvorenú náruč pre malého Ježiša praje o. Rado.

Obhliadnutie sa za vykonaným dielom...

Drahí bratia a sestry, hoci som už raz robil výpočet (odpočet) za práce, ktoré sme vykonali na obnove našej kostolnej veže, dovoľte mi ešte raz sa k nemu vrátiť.

Na prvom mieste, ešte pred tým, ako budem spomínať čísla a iné dôležité údaje, chcem vám všetkým úprimne za všetko poďakovať. Bolo to veľké dobrodružstvo pre nás všetkých a bez záujmu, pomoci, dobrej rady či vzájomného povzbudenia by sme to nezvládli. Pre nás všetkých to bola zaujímavá skúsenosť, kedy sme si mohli viac uvedomiť zodpovednosť, ktorú máme za náš farský kostol a možno mnohí si aj uvedomili, že bez osobnej

angažovanosti a záujmu to nepôjde. Pre mňa osobne to bol nielen náročný rok a hodiny presedené nad tým, ako to čo najlepšie urobiť a kde vziať financie, ale bola to jedna obrovská skúsenosť, ľudská, duchovná i profesionálna. Verím, že nás toto dobrodružstvo ešte viac zomklo ako farské spoločenstvo, ako veriacich a zažili sme, že spoločne dokážeme veľa. Čaká nás ešte veľa práce na obnove kostola, ale som presvedčený, že to spoločne zvládneme. Myslím, že tá radosť z vykonaného diela a slová uznania od mnohých Handlovčanov alebo cezpoľných boli pre nás veľkým zadost'účením. A samozrejme aj samotná krása, do ktorej kostolná veža rozkvitla ako ruža. Nech vám dobrý Boh odplatí vašu štedrosť a ochotu, lebo je to Jeho dom,

v ktorom prebýva uprostred nás. A On sa nikdy nedá predbehnúť vo svojej štedrosti.

Na pripomenutie pár dôležitých informácií. Jednotlivé práce vykonala a zastrešovala firma STAMA plus, s. r. o., z Vrútok, drevené šindle dodala firma VECTOR COMPANY, s. r. o., z Brezna, stavebný dozor vykonával Ing. Jozef Čarada z Podzámčoku a pri mnohých prácach asistoval a vypomáhal Ing. Vladimír Mlynek, stavebný inžinier a statik z Banskej Bystrice. Chcem sa osobitne poďakovať posledným dvom menovaným, ktorí prispeli veľkou mierou k výsledku prác, a bez ich rád a odborného dohľadu by to bolo oveľa náročnejšie.

Čo sa týka financií, počiatočný rozpočet bol vypočítaný na približne 90.000,-EUR. Avšak ako všetci viete, bol prekročený o raz takú sumu. Dôvodov bolo niekoľko, a to: náročnosť práce, a samozrejme výmena oveľa väčšieho množstva trávov a dreveného obkladu, ako sa pôvodne predpokladalo. Na začiatku sa určite rátalo s rezervou, ale mnohé veci sme zistili až po odkrytí vonkajšieho obkladu. Len si spomeňte, ako na nejaký čas zmizli z veže obidve vrchné cibule. Po ich odkrytí sme skonštatovali, že celá konštrukcia, na ktorej sú obidve cibule upevnené, potrebuje výmenu. Z toho dôvodu sa stavebné práce nielen predražili, ale aj predĺžili a z pôvodných niekoľkých mesiacov bol nakoniec skoro rok. Verím však, že poctivá práca na krove veže, ktorú majstri odvodili, vydrží ďalších minimálne sto rokov. O drevené šindle sa budeme musieť priebežne starať a tak máme nádej, že tie by mohli vydržať minimálne päťdesiat rokov. A vaše deti a vnúčatá, či pravnúčatá, ktoré teraz majú desať až pätnásť rokov, raz v dospelosti budú pri ďalšej obnove spomínať, ako boli

svedkami už jednej obnovy. A ktovie, možno práve oni otvoria aj časovú schránku, ktorú sme spoločne s primátorom ako predstaviteľom mesta mohli uložiť do vrchnej cibule.

Obnova kostolnej veže bola financovaná z viacerých zdrojov (údaje k 14. 7. 2017).

Príjmy: verejná zbierka: 77.720,- EUR (osobné dary na färe, predaj darčkových predmetov a vklady na transparentný účet v Slovenskej sporiteľni), Ministerstvo kultúry SR: 15.450,- EUR, Mesto Handlová: 5.000,- EUR, Hornonitrianske bane, a. s., Prievidza: 10.062,- EUR, W.W.W., s. r. o., Handlová: 700,- EUR, Immobilien Management, s. r. o., Žilina: 5.000,- EUR, Slov. elektrizačná prenosová sústava, a. s., Bratislava: 4.000,- EUR, Nadácia bane pre zdravie, vzdelanie, kultúru a šport, Prievidza: 500,- EUR. Pôžičky: RKC, Farnosť Turčiansky Peter: 20.000,- EUR, RKC, Farnosť Prievidza - Mesto: 50.000,- EUR.

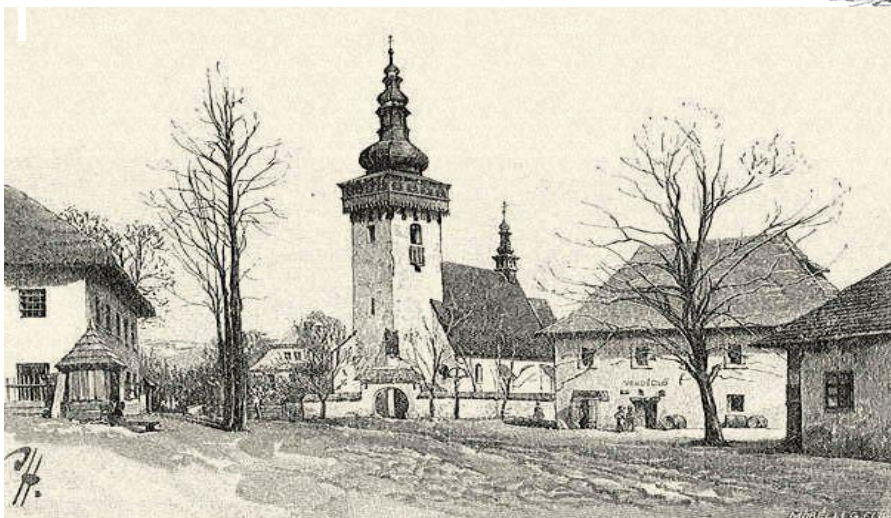
Výdavky: propagačné materiály: 6.548,- EUR, stavebné práce na veži: 178.558,50 EUR, čiastkový pamiatkový výskum (nariadený Krajským pamiatkovým úradom): 2.780,- EUR, bleskozvod: 418,54 EUR, vymaľovanie fasády kostola: 4.300,-EUR (financie získané od sponzora mimo Handlovej). K výdavkom treba ešte započítať aj zaplatenie dane z príjmu (z reklamy): 3.313,64 EUR.

Čo nás čaká ďalej? Najprv je dôležité, aby sme splatili všetky dlhy. K 12. 11. 2017 sa nám podarilo splatiť 12.000,- EUR farnosti Turčiansky Peter. Veľká vďaka patrí všetkým, ktorí aj naďalej pomáhajú a prispievajú podľa svojich možností. Zostáva nám splatiť ešte 58.000,- EUR. Samozrejme máme pred sebou výmenu krytiny na hlavnej lodi kostola s malou vežičkou a tiež aj nad svätyňou, to znamená približne 1000 m² plochy. Ďalej vymaľovanie fasády, výmena okien (akiste si pamätáte minulú tuhú zimu) a dokončenie kúrenia v kostole. Všetko však má svoj čas. Verím, že sa nám podarí získať potrebné financie aj na zvyšok prác. S dôverou vám toto všetko zverujem do modlitieb a verím, že s pomocou Božou sa nám to podarí. Čaká nás ešte dlhá cesta plná dobrodružstva, ale verím, že spoločne ju prejdeme a zvládneme. Ďakujem vám ešte raz za všetko, nech vám vašu štedrosť odmení dobrý Boh!

Peter Repa

Dôležité dátumy spojené s históriou kostola

Kostol začali stavať súčasne s prvou výstavbou obce v r. 1376 (prvá písomná zmienka). Počas svojho trvania bol viackrát opravovaný, doplňovaný a prestavaný.

- **1502** – kostol vyhorel po zásahu bleskom, bol zničený trámový strop a značne poškodená veža. Postupne bola zrenovovaná veža a okolo kostola bola postavená murovaná ohrada.
- **1599** - krymskí Tatári vypálili a vydrancovali celú obec a z kostola ostali len holé múry. V priebehu troch rokov bol celkom obnovený.
- **1770** - prestavba veže, ktorá dostala drevený arkádový ochoz a novú šindľovú helmu, jednu z najkrajších na Slovensku, pozostávajúcu zo systému viacerých cibúľ a lucerien.
- **1926** – začala sa rozsiahla prestavba, kedy bol kostol rozšírený z dôvodu nárastu počtu obyvateľov po spustení priemyselnej ťažby uhlia. V nasledujúcich rokoch k hlavnej lodi kostola bola pristavaná priečna loď, ktorej šírka zaberala celú dĺžku pôvodnej lode.
- **26. marca 1945** - loď kostola bola zničená počas leteckého náletu, najcennejšie časti kostola - presbytérium (svätyňa) a veža - zostali neporušené.
- **1957 - 1961** - dostavba hlavnej lode kostola v pôvodných rozmeroch lode, okolo stien bol vybudovaný trojposchodový chór. Strecha i veža boli pokryté novou šindľovou krytinou a bola pristavaná nová sakristia (miestnosť pre kňaza a asistenciu). Rekonštrukcia bola ukončená v roku 1965. Kostol bol obnovený do dnešnej podoby.
- **Súčasnosť: september 2016 – august 2017** – kompletná výmena drevených šindľov na veži kostola, 200-ročného krovu a nový náter fasády na veži.

Ešte pár zaujímavostí:

✓ **Kto postavil handlovský kostol?**

Postavili ho karpatskí Nemci, ktorí po príchode a založení obce navštevovali bohoslužby v najbližšom kostole, teda v Ráztočne. Výstavbu handlovského kostola iniciovali a financovali samotní veriaci. Kostol bol postavený okolo roku 1370.

✓ **Čím je náš kostol výnimočný?**

Kostol je dnes dominantou mesta. Je jedinečný svojou 45-metrovou vežou s arkádovým prechodom a šindľovou baňou, ktorá patrí k najkrajším na Slovensku. Tvoria ju 3 cibule, od najväčšej naspodku, po najmenšiu, najvyššie položenú.

✓ **Prečo je zasvätený sv. Kataríne?**

Henrich Kricker, zakladateľ obce, prišiel z Kremnice. V Kremnici v tom čase už kostol zasvätený sv. Kataríne veriacim slúžil a tak i handlovský kostol zasvätili sv. Kataríne. Dnes by sme mohli povedať, že Kremnica a Handlová boli vo svojej podstate partnerské mestá.

✓ **Prečo je drevo na veži kostola v červeno-zelenej kombinácii?**

Pamiatkový výskum ukázal, že tak ako samotná stavba i farebné prevedenie boli totožné s kremnickým kostolom.

✓ **Neodmysliteľnou súčasťou kostola sú zvony, čo o nich vieme na základe poznatkov z histórie?**

Kostol prišiel o svoje pôvodné zvony v dôsledku vypuknutia prvej svetovej vojny. Takto bol v tom čase riešený nedostatok surovín, zvony boli roztavené. Po skončení vojny sa na nové zvony vyhlásila verejná zbierka. Odľal ich zvonlejár Richard Herold z Chomutova. V súčasnosti sú v kostolnej veži tri zvony. Na hlavnom veľkom zvone je reliéf sv. Kataríny a na strednom zvone je Božské Srdce Ježišovo. Oba zvony sú doplnené nemeckými nápismi. Malý zvon pochádza z 19. storočia a ulial ho cisársko-kráľovský dvorský zvonolejár Fridrich Seltenhofer. Nesie reliéf svätého kríža a

sv. Jozefa doplnený latinským nápisom.

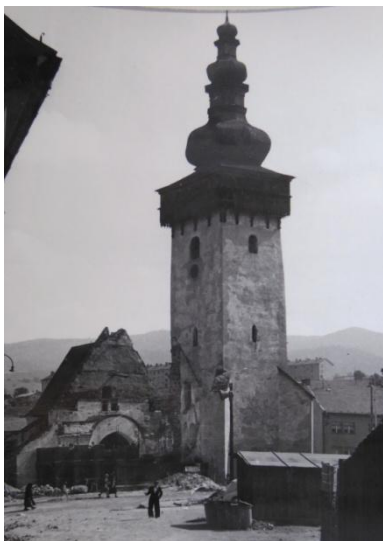
✓ *Počas bombardovania dňa 26. marca 1945 kostol zasiahla letecká bomba. V čase útoku sa v kostole konala zádušná omša za zosnulých baníkov a padajúci trám usmrtil i kaplána Štefana Bičaníka, ktorý bol*

počovaný na handlovskom cintoríne. Na jeho pamiatku sa nachádza na budove fary pamätná tabuľa.

Fotografie kostola po zhodení bomby počas 2.svetovej vojny

Misia na Hondurase – 2.časť

Milí Handlovčania!

Opäť sa vám prihováram, ale už zo Slovenska. V polovici októbra som priletela z Hondurasu. Sú to už takmer dva mesiace, čo som doma, ale

všetky zážitky sú pre mňa stále živé a všetko mám pred očami ešte úplne jasne a zreteľne. Honduras, krásna a pestrofarebná krajina plná neuveriteľných vecí a neskutočných zážitkov. Chcela by som vám opísať jeden z tých skutočne neskutočných zážitkov, ktorý bol pre mňa veľkým Božím pohladením. Zúčastnili sme sa celonárodného stretnutia vincentínskej rodiny. Ja som síce zastupovala MiSeVi, ale keď som sa stretla s členmi ZMM Tegucigalpa, cítila som sa ako pri stretnutí so svojou rodinou. Bol to jeden z mála momentov, pri ktorých som naozaj plakala od šťastia. Pociťovala som na vlastnej koži, aká som šťastná, že patríam do našej veľkej vincentínskej rodiny.

Na Hondurase som spoznávala vincentínsku charizmu v „teréne“. Často krát som sa zamýšľala nad tým, čo vlastne znamená vidieť Boha v tých najchudobnejších. Neznamená to, že budem presne vidieť Jeho tvár, ale že budem vnímať potreby človeka, s ktorým práve som, a budem sa snažiť ho urobiť čo najšťastnejším, pretože práve ten človek, ktorý je práve pri mne, je ten najdôležitejší. Okrem toho som sa napríklad snažila vnímať objatia od ľudí ako objatia od samotného Boha. V kostole bolo vždy veľa detí a často krát sme nimi boli doslova a do písmena „zasypané“. Keď som si po prijímaní sadla do lavice a v tichu sa modlila, jedno z detí sa ku mne pritúlilo a ja som ho pevne chytila. Toto bolo pre mňa také Božie objatie, pretože vo chvíli, keď som prijala Boha do svojho srdca, On ma objal v podobe tohto dieťaťa. Toto pre mňa znamená vincentínska charizma v praxi – byť v osobnom kontakte s Bohom prostredníctvom ľudí. Ešte sa to však iba učím a vyzerá, že to bude beh na dlhé trate :) Keď sa priblížime k ľuďom, priblížime sa aj k Bohu.

Ako som spomínala, náš program pozostával z návštev jednotlivých komunit, kde sme sa stretávali s rodinami, modlili sme sa s nimi a chystali program. Na každých misiách som sa však predovšetkým cítila byť evanjelizovaná ja. Ľudia mi často ukazovali, že viera je dar, ktorý sa dá vyprosiť od Boha. Viera v lepšiu zajtrajšok, viera v to, že budeme mať prácu, že nás nepostihne žiadna prírodná katastrofa... Takmer v každom momente dňa sme sa museli spoľahnúť na Neho. To ma naučili ľudové misie, ktoré sme si pripravili

pre jednotlivé komunity. Naučili ma, že nielen my tu evanjelizujeme, ale musíme sa nechať evanjelizovať druhými.

Pri návštevách domov vchádzame do jednoduchých príbytkov, kde však nemôžu chýbať obrazy členov rodiny, rôzne diplomy alebo iné ozdoby. Tunajší ľudia si naozaj vychutnávajú, keď môžu využiť každú jednu škárku a zaplniť ju podobnými vecami. Vo viacerých domčekoch majú izby od obývačky oddelené len závesmi a tam, kde majú elektrinu, si svietia iba v kuchyni a svetlo tak prechádza aj do ostatných izieb. Izby sú zariadené naozaj veľmi jednoducho – jedna posteľ, nejaká skrinka alebo komoda. Kuchyňa sa nachádza v osobitnom malom domčeku, kde sa varí, aby teplo nešlo do izieb, kde sa spí. Ľudia žijú jednoducho, stačí im málo a sú šťastní. Neriešia čas, povinnosti, neponáhľajú sa. Ich celodennou starosťou je, aby si pripravili jedlo. Zdrojom obživy je rybolov, zber yuky (plodina, ktorá sa trochu podobá na zemiaky) alebo práca na palmových poliach. V jednej komunite, ktorá sa nachádza v horách, dokonca ryžujú zlato. Možno to znie exoticky, ale títo ľudia nepoznajú naozaj nič iné – pre nich je to normálny spôsob života, až rutinný. Pre mňa však bolo pozoruhodné vidieť, ako ľudia každý deň jedli to isté, ako dokázali čakať dlhé hodiny a vôbec neboli z toho nervózni, ako prežívali to, že jednotliví členovia rodiny bývajú ďaleko od seba. Je v tom obrovský kus prijatia Božej vôle. Aj keď to neplatí všeobecne :-). Vidím, aké je dôležité niektoré veci prijať. Zbytočne nefilozofovať,

ale veci, ktoré sa nedajú zmeniť, jednoducho prijať a robiť to, čo sa dá.

Ešte jedna perlička na záver. Jeden deň, už po odchode z omše, za nami prišli deti a samé od seba nám začali dávať krížiky na čelá. Bolo to také krásne, jednoduché a spontánne. Uvedomila som si, aké je dôležité jeden druhému žehnať a modliť sa za druhých. Modliť sa za požehnanie

životov druhých ľudí, za ich rodiny. Za to, aby sme si dokázali jeden druhému odpustiť a žiť v pokoji.

Príchod na Slovensko bol pre mňa oveľa väčším kultúrnym šokom, ako keď som prišla do Latinskej Ameriky. Na Hondurase je síce všetko iné a veľa vecí absolútne nezapadá do šablóny nášho stredoeurópskeho životného štýlu, ale život tam je oveľa jednoduchší. Človek príde na to, že nepotrebuje veľa vecí. Že to, čo mal predtým, už nie je preňho vôbec dôležité. Že sa dá žiť jednoducho. Že veci si niekedy komplikujeme my sami. Život na Hondurase ma naučil žiť jednoducho a prijímať všetko ako Boží dar, ďakovať za každý jeden deň, za každé jedlo, za veci, ktoré sú pre nás úplne samozrejmé. Aj keď som fyzicky na

Slovensku, stále žijem Hondurasom a myslím na ľudí, s ktorými som sa stretla. My všetci sme za nich zodpovední. Sme zodpovední za chudobných, ktorí kričia a ktorí neustále klopú na dvere našich sŕdc. My im máme pomôcť. Nie ten vedľa mňa, ale ja, ja im mám pomôcť. Nie sú to len chudobní na Hondurase, ale chudobní v našom okolí. Je to naše

misionárske povolanie, ktoré máme všetci.

Ešte raz vám chcem poďakovať za všetky vaše modlitby. Chcela by som vám navrhnúť projekt duchovnej adopcie. Na Hondurase poznám veľa rodín, ktoré sú v núdzi a ktoré by potrebovali človeka, ktorý by sa stal ich duchovným otcom alebo mamou. Ak by niekto chcel, môžem vám sprostredkovať konkrétnych ľudí, za ktorých by ste sa mohli modliť, posilať im listy a prípadne ich aj finančne podporovať. Ak by niekto mal záujem, stačí sa na mňa obrátiť alebo mi napísať na FB stránke: Honduraské nachádzanie Boha alebo poslať mail na: luckaondrejkova@gmail.com. Buďme odvážni vo svojej viere! :-)

Lucia Ondrejková

Misia v Ugande – I. časť

Vtáci majú krídla, aby mohli lietať, a ja srdce, aby som mohla milovať.

Túto vetu som mala napísanú na prvý deň môjho afrického dobrodružstva v denníčku, ktorý som dostala od sestry a jej rodiny. Sprevádza ma každým dňom tu na severe Ugandy, v malej dedinke Unna, neďaleko hraníc s Južným Sudánom. Boh mi doprial splniť si svoj dávny sen o misiách

v Afrike a dostal ma na miesto, kde môžem prežiť každý deň naplno, uvedomovať si Jeho dobrotu a neskutočnú lásku voči mne, a to ma povzbudzuje k rozdávaniu lásky ďalej.

Pocit, keď lietadlo prerazilo cez oblaky a pod sebou som videla Viktóriino jazero a africkú zem, je neopísateľný.

Miešala sa neskutočná radosť a vďačnosť za to, že ja som naozaj v Afrike, so strachom zo všetkého neznámeho a smútkom za tým, čo som zanechala na Slovensku. Potom však cestou z letiska už prevládalo len nadšenie. A to viac-menej trvá až do dnešného dňa.

S predchádzajúci dobrovoľníkmi sme si hneď na začiatku boli užiť safari a tešili sa z každého slona, žirafy, leva, leoparda či hrocha. No potom začal náš pravý život v centre Gift of Love (Dar Lásky). Je to centrum pre 55 chorých detí, ktoré stratili jedného alebo oboch rodičov a rodina sa nevládala alebo nechcela postarať o dieťa s AIDS. Aj napriek tomu, že Uganda je druhá krajina s najvyšším výskytom HIV pozitívnych ľudí, táto téma je tu veľmi tabu. Ľudia sa za to hanbia, sú často diskriminovaní a trpia. Deti, ktoré majú AIDS, sú považované za „živé mŕtvolky“, a keďže jedlo je v tejto časti Ugandy veľmi vzácné, rozdeľuje sa podľa priorít a tou dieťa s touto chorobou rozhodne nie je. Veľa chorých detí hladuje, sú využívané len na prácu a často sú v domácnostiach či v škole šikanované. Preto Slovenská katolícka charita zriadila toto centrum, ktoré sa stará aspoň o niektoré deti. Zabezpečuje im ubytovanie, stravu, lieky a takisto aj vzdelanie. Mojou úlohou v centre je vzdelávanie škôlkarov, program pre deti vo voľnom čase, večerné vzdelávanie najstarších detí a trávenie voľného času so všetkými deťmi, aby mali niekoho, komu sa môžu pošťazovať, s kým môžu riešiť svoje problémy, s kým sa môžu bláznit' a počas voľných dní pracovať na poli.

Ďalšia časť mojej práce je v rámci projektu Adopcia na diaľku. Chodíme monitorovať deti, ktoré sú už zaradené v adopcii. Na začiatku semestra im rozdávame pomôcky – každý dostane zošity podľa počtu predmetov, jedno pero a ceruzku. Deti sú z tohto tak neskutočne šťastné

a tvária sa, akoby sme im venovali veľký majetok. Následne vyberáme do adopcie nové deti. Pri návštevách rodín v ich tukulách po celom našom Adjumanskom dištrikte si uvedomujem, čo je naozaj chudoba a ťažký život, ale na druhej strane aj čo je vdácnosť a ako málo stačí k tomu, aby sme dieťaťu zmenili celý život, keďže vďaka nám môže chodiť do školy.

Najkrajší zážitok v tejto časti bolo stretnutie s mojou adoptovanou dcérou. Objatie mojej dcéry, s ktorou som si písala listy a posielala fotky, to bolo niečo prekrásne. Niekedy rozmýšľam, ako je možné, že ma Boh tak neskutočne ľúbi, že mi dáva všetky tieto okamihy. Tie ma naplňujú ešte väčším pocitom vdácnosti a šťastia – jednak voči Bohu, ale aj voči všetkým ľuďom, ktorí sa za mňa modlia. Lebo viem, že práve vďaka ich modlitbám tu môžem prežívať také krásne a vzácne chvíle.

Ale nie vždy sú to len krásne a šťastné chvíle. Sem-tam aj na mňa príde clivota za domovom, za ľuďmi, ktorých som nechala v Európe, cítim ľútosť pri pohľade na malé deti, ktoré sú ponechané samé na seba a žijú bez lásky, pohladenia a rodiny. Preto milujem večerné chvíle, keď mi príde každé dieťa z centra podať ruku, zapriať dobrú noc, dať krížik na čelo a drobci aj vystíkať. Občas ma však prepadne hnev voči lenivým ľuďom, ktorí vyzerajú, že ani nechcú zmeniť svoj život a čakajú, že my „mundu“ (belosi) sme chodiace peňaženky, ktoré majú milióny a prišli ich rozdávať. Ale potom si znovu uvedomím, že mám srdce na milovanie a nie na posudzovanie, že aj keď im nerozdávam peniaze, môžem im dať niečo viac - svoj čas, lásku a pochopenie. A tak každý deň na svätej omši s radosťou v srdci recitujem spolu s deťmi, dospelými aj seniormi vetu, ktorá presne vystihuje môj pobyt tu v Ugande: God is good all the time, and all the time God is good!!! *(Pozn. Boh je dobrý po celý čas, po celý čas Boh je dobrý)*

Juliana Holosová

Udalosti z našej farnosti...

PÁRTY VŠETKÝCH SVÄTÝCH ☺

Taký veľký, taký malý môže svätým byť...

To sú úvodné slová z pesničky, ktorá otvorila v utorok 31. 10. 2017 jedinečnú akciu, prvýkrát organizovanú v našej farnosti - Párty všetkých svätých. Vstup na párty nemal len tak hocikto, pri nebeskej bráne spolu s anjelmi na všetko dohliadal sv. Peter ☺ A tak postupne prichádzali svätí, na párty okrem iných prišla aj sv. Barbora, sv. Maximilián Colbe, sv. Florián, či dokonca sv. Matka Tereza. Podujatie moderoval sv. Filip Neri – otec Rado, spolu so sv. Katarínou – patrónkou nášho kostola. Spolu s deťmi sme súťažili, zabávali sa a poriadne sa vytancovali.

ĎAKUJEME všetkým, ktorí nám akýmkoľvek spôsobom pomohli pri organizácii! TEŠÍME SA OPÄŤ O ROK!

Pozvánka na farský ples

Po minuloročnom plese, ktorý sa tešil obrovskému záujmu, si Vás opäť dovoľujeme pozvať na **Trojkráľový farský ples**, ktorý sa uskutoční dňa **20. januára 2018** v priestoroch Strednej odbornej školy v Handlovej.

Príďte, pozvite aj svojich priateľov či známych a spoločne strávime príjemný večer v sprievode dobrej hudby, tanca a zábavy.

Všetkých srdečne pozývame! ☺

Farnosť Handlová
Vás srdečne
pozýva na

Trojkráľový farský ples 2018

20.01.2018, 19:00 hod.
SOŠ Handlová

HUDBA: DJ MAREK BAHLEDA

V cene je zahrnuté:
večera, zákusok,
švédské stoly,
prípitok, víno, káva

Predaj vstupeniek
do 05.01.2018
na handlovej fare

Cena vstupenky: **25 €**

Výťažok z plesu bude venovaný na opätovné dluh za orlice na viľ kostola sv. Kataríny

Vianoce? Stretnutie (sa) s láskou!

Necítite sa na Vianoce vianočne? Nevadí. Ani Ježiš sa tak necítil. Pozrite na maštal', odmietnutie a chladnú noc. Nič vianočné. A predsa niečo nevidané. Boh sa stal človekom.

Možno naše Vianoce neprebiehajú tak, ako sme si predstavovali, vysnívali, pripravili... Nevadí, vôbec to nevadí! Azda si myslíte, že Mária s Jozefom si predstavovali takto príchod Ježiša? V cudzine a chladnej maštali? Určite nie. A predsa Boh prišiel. A o to ide. Vianoce sú o Kristovi. Nie je to celé o dvadsiatom štvrtom decembri a hojnosti vianočných darov. Ide o trvalú prítomnosť Krista v našich životoch. A to všetko mení.

Počas adventu niekoľkokrát počúvame verš pred evanjeliom: „*Vzpriamte sa, zodvihnite hlavu, lebo sa blíži vaše vykúpenie!*“ (Lk 21, 28) Vzpriamme sa! Zodvihnite hlavu od upratovania, pečenia, nakupovania a pozrime sa na Krista! Vianoce bez medovníčkov sú možné, ale Vianoce bez Krista? Potom už nie sú Vianocami... Skutočná krása Vianoc spočíva v ich jednoduchosti. Rovnako ako nádherne jednoduché boli prvé Vianoce.

„*Preber sa, človeče: Boh sa kvôli tebe stal človekom.*“ (sv. Augustín) Kvôli tebe! Kvôli mne! Kvôli nám! Viete, aké je najdôležitejšie stretnutie Vianoc? Stretnutie s Kristom. Prišiel, aby nás obohatil svojou chudobou a my sa len obohacujeme pomimutelným bohatstvom.

Vianoce potrebujú aj prípravu srdca. Vlastne tá by mala byť na vianočnom zozname ako prvá. Je oveľa dôležitejšia ako upratovanie každej škárky v dome, ako pečenie nespočetných druhov vynikajúcich koláčov i ako balenie najoriginálnejších darčiekov. Ide o srdce. Ide o Krista.

„*A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami...*“ Každý rok to počas vianočného obdobia počúvame. Dost' dlhé evanjelium a pri prvých známych slovách už vypíname – veď toto už poznám(e). „*Boha nikto nikdy nevidel.*“ No toto už nie je pravdou od momentu, čo sa Boh obliekol do človeka a zrodil sa v Betleheme. A nielen tam, ale rodí sa v srdci každého, kto o to stojí.

Darovať sa tomu, ktorý sa daroval ako prvý...

„*Ako kresťania máme povinnosť nie obdarúvať sa, ale stať sa darom. Aby sa náš život stal darom bez výhrady. Pre všetkých,*“ napísal Alessandro Pronzato. Ako vianočný darček, ktorý je vyjadrením jediného: mám ťa rád, záleží mi na tebe, a tak ti prostredníctvom tohto darčeka dávam seba samého.

Možno si len potrebujeme obnoviť schopnosť žasnúť. Otvoriť oči. A srdcia. Narodilo sa Dieťa. A to všetko mení. Už sa nemusíme báť. Boh sa stal dieťaťom. Úžas. Dovoľme mu preniknúť do našich životov.

„*Teraz nám Boh, ktorý sa stal dieťaťom, hovorí: Už nemôžete mať zo mňa strach, odteraz ma môžete iba milovať,*“ povedal pri jednej homílii emeritný

pápež Benedikt XVI. A my sa potrebujeme na Vianoce stať znovu deťmi. Byť dieťaťom. Deti sa ich nevedia dočkať a boli by najradšej, keby trvali celoročne, dospelí sú (zväčša) radi, keď je už po nich a čím viac sa blížia, tým viac sú v strese. S roztúženými očami pozorovať svetlá sviečok a Dieťa v Betleheme. Zastaviť sa. Skloniť sa. A milovať.

Podme sa mu pokloniť! Boh s nami! V radosti i smútku, v idylke i „neidylke“... Z neprijemností betlehemskeho príbehu sa zrodila nádej pre celé ľudstvo. A to nielen v minulom čase – ona sa stále rodí! Aj dnes! Stačí slovo. A Boh urobí to, čo urobil v tú noc – narodí sa. Vo vašom srdci.

Zuzana Vandáková

Z farských matrík...

Sviatosť krstu prijali:

Marec – Martina Šarköziová

Apríl – Anthony Osinachi Izuagba, Pavel Šarišský, Juraj Bauer, Márius Julian Andrej, Denis Šándor

Máj – Ján Cintavý, Olívia Fialová, Natália Debnárová, Martin Mačák, Tatiana Botková, Peter Palušák, Veronika Palušáková, Eva Palušáková, Adam Palušák

Jún – Emma Furmanová, Nela Béliková, Sára Halačová, Katarína Molnárová, Samuel Szakáč

Júl – Richard Lee Byrne, Olívia Tonhauserová, Bianca Barč, Marko Krajčík, Adam Žabenský, Jaroslav Komár, Kristína Balajová, Lukáš Jaško, Jakub Fedor, Matúš Kress, Ester Anna Eleonóra Vráblik, Janka Rajnohová, Simona Heráková, Sebastián Herák, Andrej Mecko

August – Annabelle Margaret Morris, Shanti Anastázia Krausová, Sara Jurenková, Vernon Michal Bello, Sophia Antonia Terézia Täubel, Natália Kniazuková, Emanuel Pihík, Sebastián Pihík, Lea Maurerová, Stanislav Holub, Jozef Hajro, Alžbeta Januščáková

September – Viktória Petruchová, Hana Iždinská, Viktória Eva Pauková, Finnley Andrew Wills

Október – Martin Škrteľ, Erik Róža, Kiara Šarinová

November – Roman Pittner

„Áno“ na celý život si povedali:

Máj – Dominik Šútor a Vladimíra Pösová, Michal Kvostka a Lujza Ďurjaková, Richard Kubašiak a Bc. Veronika Bizubová

Jún – Michal Širočka a Barbora Iždinská, Dávid Nagy a Kristína Trubenová, Ing. Peter Holic a Ing. Ivana Plavcová

September – Marek Neuschl a Lenka Minčeffová

Október – Mgr. Rudolf Vlk a Mária Grešová

Kresťanským pohrebom sme do večnosti vyprevadili:

Apríl – Štefan Baďanský, Ing. Ján Madaj, Miroslav Kocúrek

Máj – Brigita Baranová, Jozef Košík

Jún – Karol Hanzlian, Júlia Wágnerová, Magdaléna Franková

Júl – Albín Teličák, Beatrix Lucká, Jozef Novotný, Mária Šikulová, Mária Ličková, Alexander Kollárik, Pavel Fraňo, Dušan Lopaška

August – Ján Padúch, Eduard Mokry, Anna Maniková

September – Emília Althapová, Oľga Hanešová, Valéria Cabaníková, Ing. Emil Kerata, Vladimír Chrenovský, Matilda Bučková, Štefan Prôčka, Ján Ihring.

Október – Ľudmila Sziveková

November – Emília Žabenská, Elena Drabantová

Spracovala Veronika Weisssová

(Pozn. Údaje z matrík sú zozbierané do 10.11.2017)

Sväté omše počas vianočných sviatkov 2017

24.12.2017 – *nedeľa* - 4. Adventná *nedeľa* a *štedrý deň*:

- 7.30 hod. , 10.30 hod. – farský kostol
- 9.00 hod. – horný koniec
- 22.00 hod. – POLNOČNÁ SV. OMŠA – horný koniec
- 24.00 hod. - POLNOČNÁ SV. OMŠA – farský kostol

25.12.2017 – *Sviatok Narodenia Pána* – prvý sviatok vianočný

- 7.30 hod., 10.30 hod. – farský kostol,
- 9.00 hod. – horný koniec
- 10.30 hod. – Nová Lehota

26.12.2017 – *sviatok sv. Štefana* – druhý sviatok vianočný

- 9.00 hod. – farský kostol, horný koniec

31.12.2017 – *sviatok sv. rodiny Ježiša, Márie a Jozefa* (*nedeľa* a *Silvester*)

- 7.30 hod., 10.30 hod. – farský kostol
- 9.00 hod. – horný koniec
- **16.00 hod. – Pod'akovanie na záver civilného roku (pobožnosť)**
- 23.00 – 24.00 hod. – Adorácia na prelome starého a nového roku

1.1.2018 - *Slávnosť Panny Márie Bohorodičky* – Nový Rok

- 7.30 hod., 10.30 hod. – farský kostol
- 9.00 hod. – horný koniec

6.1.2018 – *Zjavenie Pána - Traja králi* (SOBOTA)

- 7.30 hod., 10.30 hod. – farský kostol
- 9.00 hod. – horný koniec